

Publicerad 2017-08-01 23:16 av Gena

Din station

Jag tänker att du alltid återvänder till din station där pappret återbrukas med en smula ångest orsakad av mig

När tåget vänt så går det endast åt det håll där du från början parkerat

De hål du sydde igen med en nål från förr har luddats utan något längre krav på återbruk

Vad händer mellan dina fingrar?

Blir det sörja eller stål?

Det som obefintligt svärtar din nagel är gödsel i den förort som blivit min kyrkogårdsro

Den rost som orsakats av fukt hindras inte längre att tränga fram ur minsta skåra

Men tid och avstånd ska hela den ångest som sitter som buller inom min bröstkorg och tränger varje ben mot nervtrådar med samtidens dunkande ådror

Det hjärtat som brister dras ihop som ett russin och riskerar ej längre att orsaka skada

Endast ett ärr så lätt att förgöra eller återskapa ligger latent till den dag du åter kommer till min station och brukar ny massa

Den dagen

Den dagen

En väntan i all tid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gena med Poeter.se id #95226 innehar upphovsrätten